

אחר מעשה?

ג. עשה בה מעשה נוסף אחר חליצה:

א. עשה בה מעשה נוסף אחר מאמר:

חלץ ועשה מאמר.

עשה מאמר ביבמתו, ונתן לה גט, הרי אני קורא בו [מדרבנן] "כיון שלא בנה, שוב לא יבנה", ולכן אסור לו לכונסה, אלא — צריכה הימנו חליצה.

חלץ ונתן גט.

חלץ ובעל.

עשה בה מאמר וחליצה — צריכה הימנו גט למאמרו, בנוסף לחליצה.

אין אחר חליצה כלום, וכפי שאומר זאת התנא בהמשך.

עשה מאמר, ובעל — הרי זו כמצותה.

ולא מועיל בחלוצה מאמר וביאה, כי משנתנו בשיטת רבי עקיבא היא, הסובר שאין קידושין תופסים בחייבי לאוין, והחלוצה אסורה על היבם בלאו, ולכן לא תופסים בה לא מאמר ולא בעילה.

ב. עשה בה מעשה נוסף אחר גט:

נתן גט, ועשה מאמר — צריכה גט למאמרו, וחליצה להחזירה מדין תורה.

ד. עשה בה מעשה נוסף אחר בעילה:

ואפילו לרבן גמליאל צריכה הימנו גט, כי על הצד שגט אינו מפקיע את הזיקה לגמרי, הועיל בה המאמר.

או בעל ועשה מאמר.

או בעל ונתן גט

או בעל וחלץ —

נתן גט ובעל — צריכה גט לביאתו, וחליצה.

לפי שאסור לו לקיימה מדין "כיון שלא בנה שוב לא יבנה", ואין ביאתו בה נחשבת לקנין גמור לפי שקדם לה גט, והיא נחשבת לביאה פסולה, ולכן צריכה גט לביאתו וחליצה לזיקתו.

אין אחר בעילה כלום.

נתן גט וחלץ — אין אחר חליצה כלום.

כי משבעל אותה יכול הוא לגרשה בגט ולהחזירה, ואין חליצה אחר ביאה עושה כלום לאוסרה עליו.

ופה אומר התנא את הכלל המובא מקודם [ויבואר בגמרא מדוע איחרו לומר עד כאן]:

אין אחר חליצה כלום!

ומשנתנו רבי עקיבא היא, שאמר אין קידושין תופסים בחייבי לאוין, ולכן אפילו יקדשה במאמר, או יבוא עליה, לא יתפסו בה קידושין, לפי שאיסור חלוצתו הוא לאו מן התורה.

ועתה חוזרת המשנה להסביר את דברי 1-ב חכמים במחלוקתם עם רבן גמליאל, בחלק הראשון של המשנה, במי שעשה מעשה אחד וחזר ועשה את אותו המעשה, שסוברים חכמים שיש גט אחר גט, היות

זאת, אף על פי ש"חליצה פסולה" היא, שהרי אם רצה לייבמה אינו יכול, לפי שכבר קדם לה גט.